

I. DISPOSICIONS GENERALS**MINISTERI D'AGRICULTURA, ALIMENTACIÓ I MEDI AMBIENT**

3715 *Reial decret 180/2015, de 13 de març, pel qual es regula el trasllat de residus a l'interior del territori de l'Estat.*

I

El Conveni de Basilea, de 22 de març de 1989, sobre el control dels moviments transfronterers dels residus perillosos i la seva eliminació —d'ara endavant, «Conveni de Basilea»—, va suposar la resposta de la comunitat internacional als problemes generats pels moviments transfronterers de residus perillosos derivats de l'augment incessant de la producció mundial d'aquests residus.

El tractat internacional, ratificat per un nombre important de països, pretén bàsicament controlar els moviments de residus perillosos i prevenir-ne el tràfic il·lícit, reconeixent que la manera més efectiva de protegir la salut humana i el medi ambient enfront dels danys produïts pels residus és reduir-ne la generació en quantitat i en perillositat.

Els principis en què s'inspira el Conveni de Basilea són una gestió adequada dels residus que redueixi al mínim els trasllats, un tractament i una eliminació dels residus tan a prop com sigui possible de la font en què es generen, així com la reducció i la minimització de la generació de residus perillosos en el seu origen.

Mitjançant la Decisió 93/98/CEE del Consell, d'1 de febrer de 1993, es va autoritzar la signatura del Conveni de Basilea en nom de l'aleshores Comunitat Europea. Amb l'adopció del Reglament (CEE) núm. 259/93 del Consell, d'1 de febrer de 1993, relatiu a la vigilància i el control dels trasllats de residus a l'interior, a l'entrada i a la sortida de la Comunitat Europea, es van establir normes perquè el sistema comunitari de supervisió i control dels moviments de residus complís els requisits del Conveni de Basilea.

El Reglament (CEE) núm. 259/93 del Consell, d'1 de febrer de 1993, va ser substituït pel Reglament (CE) núm. 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu als trasllats de residus (d'ara endavant, «el reglament comunitari»), amb la finalitat d'adaptar-lo a les modificacions successives del Conveni de Basilea.

Aquest reglament comunitari pretén garantir que els residus que es traslladin dins de la Comunitat, així com els que s'importin des de països tercers a la Comunitat, es gestionin de manera que, durant tot el trasllat i quan es valoritzin o eliminin al país de destinació, no es posi en perill la salut humana i no s'utilitzin processos o mètodes que puguin ser perjudicials per al medi ambient.

Pel que fa a les exportacions cap a països tercers des de la Comunitat que no estiguin prohibides, el reglament comunitari pretén garantir que la gestió del residu es dugui a terme de manera correcta ambientalment durant tot el transcurs del trasllat i que s'inclogui la valoració o l'eliminació al país tercer de destinació. Per a això cal que la instal·lació receptora de residus compleixi normes de protecció de la salut humana i del medi ambient equivalents a les normes que estableix la legislació comunitària.

La vigilància i el control dels trasllats de residus dins d'un Estat membre, com el mateix reglament comunitari reconeix en la seva part expositiva, és un assumpte que competeix a l'Estat membre en qüestió. No obstant això, com recull també el reglament, els règims nacionals de trasllats de residus han de tenir en compte la necessitat de mantenir la coherència amb el sistema comunitari, a fi de garantir un nivell elevat de protecció del medi ambient i de la salut humana a tot el territori de la Unió.

Per aquest motiu, l'article 33 del reglament comunitari obliga cada Estat membre a establir un règim adequat de vigilància i control dels trasllats de residus efectuats exclusivament dins de la seva jurisdicció. Aquest règim ha de tenir en compte la necessitat de garantir la coherència amb el règim comunitari que estableixen els títols II i VII del mateix reglament comunitari (que regulen, respectivament, els trasllats a l'interior de la

comunitat amb trànsit o sense per part de països tercers i les disposicions addicionals relatives a la protecció del medi ambient, les inspeccions d'establiments i empreses, i les infraccions i sancions).

II

Per donar compliment al mandat contingut a l'article 33 del reglament comunitari, la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, ha establert un règim jurídic per regular els trasllats dels residus a l'interior del territori de l'Estat, basat en els principis del dret internacional i comunitari.

Convé assenyalar que aquesta no és la primera vegada que s'aborda la matèria en el nostre ordenament jurídic. El Reial decret 833/1988, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament per a l'execució de la Llei 20/1986, bàsica de residus tòxics i perillosos, ja va regular les obligacions relatives al trasllat de residus, si bé circumscrites als aleshores denominats «residus tòxics i perillosos» —«residus perillosos» en la terminologia actual—, de conformitat amb la norma comunitària en vigor: la Directiva 84/631/CEE del Consell, de 6 de desembre de 1984, relativa al seguiment i el control a la Comunitat dels trasllats transfronterers de residus perillosos. Per contra, la nova regulació continguda al present Reial decret s'aplica, de manera semblant al que estableix el reglament comunitari, a tots els residus, fet que permet ampliar les garanties de control i traçabilitat.

Al Reial decret 833/1988, de 20 de juliol, ja van quedar establerts els tres elements bàsics que configuren el règim dels trasllats de residus: en primer lloc, l'existència d'un compromís previ entre el productor dels residus i el gestor que garanteixi que els residus traslladats s'acceptaran i es gestionaran adequadament; en segon lloc, la necessitat que els residus vagin acompanyats d'un document d'identificació que constitueix l'instrument per efectuar el seguiment del residu des de l'origen fins al tractament final i, en tercer lloc, l'obligació de notificar els trasllats que regula el Reial decret 833/1988, de 20 de juliol.

La Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, va incloure un article relatiu al «trasllat de residus dins del territori de l'Estat» en el qual es regulaven els motius d'oposició de les comunitats autònomes a l'entrada i la sortida de residus del seu territori. Aquest mateix article va establir que el Govern regularia els trasllats entre comunitats autònomes.

Atès que aquesta regulació no es va dur a terme, a la pràctica els trasllats de residus s'han efectuat, des de l'any 1988 fins al moment actual, de conformitat amb el Reial decret 833/1988, de 20 de juliol, si bé limitant-ne l'àmbit als trasllats de residus perillosos.

III

La necessitat de mantenir la unitat de mercat dins de l'observança estricta de les normes sobre protecció del medi ambient i de respectar el principi de la lliure circulació de mercaderies —si bé molt matisat quan es tracta de residus, i especialment si són perillosos— aconsella adoptar criteris comuns, aplicables a tots els trasllats que s'efectuïn en el territori de l'Estat; criteris, convé destacar, que han estat demandats en nombroses ocasions per les mateixes comunitats autònomes, que tenen la competència de la vigilància i el control dels moviments de residus al seu territori. La Llei 22/2011, de 28 de juliol, a més de donar compliment a les obligacions derivades del dret de la Unió al·ludides anteriorment, ha establert les bases per determinar aquests criteris rectors del règim de trasllats. Ara, mitjançant l'aprovació d'aquest Reial decret, escau desplegar-los.

Una de les qüestions que havia suscitat dubtes en l'aplicació del Reial decret 833/1988, de 20 de juliol, era la de l'àmbit d'aplicació del règim de trasllats, dubtes que s'estenien fins al mateix concepte de «trasllat» i a la diferència entre el trasllat i el transport dels residus.

Doncs bé, aquesta qüestió s'aborda a l'article 25 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, que defineix el trasllat de residus a l'interior de l'Estat —seguint la definició de trasllat que ofereix el reglament comunitari— com «el transport de residus des d'una comunitat autònoma fins a una altra, per ser valorats o eliminats». D'aquesta manera queda delimitat l'àmbit d'aplicació d'aquest règim jurídic, que només és d'aplicació obligada quan els

residus es transportin d'una comunitat autònoma a una altra i quan la destinació dels residus sigui ser valorats o eliminats.

No obstant això, per garantir el compliment adequat del que estableix l'article 33 del reglament comunitari, les comunitats autònomes han de regular els moviments de residus que s'efectuïn exclusivament dins del seu territori, de manera coherent amb el règim que estableix aquest Reial decret.

IV

Aquest Reial decret té com a fonament la disposició final tercera, apartat 1, de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, que habilita el Govern per dictar les disposicions reglamentàries necessàries per desplegar-la i aplicar-la, i la seva finalitat és desplegar el que preveu l'article 25 de la Llei sobre els trasllats de residus a l'interior del territori de l'Estat.

La norma s'estructura en tres capítols: el primer conté les disposicions de caràcter general; el segon, els requisits comuns a tots els trasllats; i el tercer es refereix al cas específic dels trasllats que requereixen una notificació prèvia als òrgans competents de les comunitats autònomes.

El capítol I comença amb la determinació de l'objecte, l'àmbit d'aplicació, definicions i requisits generals dels trasllats. En relació amb l'àmbit d'aplicació, convé aclarir que aquest Reial decret és aplicable en l'àmbit del transport professional de residus, tal com es deriva de l'article 26 de la Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus, i per la qual es deroguen determinades directives, fet que queda reflectit a l'article 29.2 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

En l'àmbit d'aplicació s'esmenten de manera expressa els trasllats destinats a la valoració o l'eliminació «intermèdies», termes que es defineixen en aquest mateix capítol i que procedeixen del reglament comunitari. Aquesta inclusió és crucial per a una comprensió cabal de la norma, ja que permet aplicar el règim jurídic dels trasllats als moviments de residus entre comunitats autònomes que tinguin per destinació una instal·lació d'emmagatzematge.

Aquest emmagatzematge vinculat a una instal·lació autoritzada —instal·lació diferent d'aquella en la qual es van produir els residus— s'ha de considerar, de conformitat amb la Llei 22/2011, de 28 de juliol, una operació de tractament —eliminació D15 de l'annex I o valoració R13 de l'annex II.

A més de les definicions esmentades, en aquest capítol s'ha introduït la d'«operador del trasllat» com la persona física o jurídica que pretén traslladar o fer traslladar residus a una altra comunitat autònoma perquè siguin tractats. L'operador és, per regla general, el productor dels residus i, en cas que intervinguin en el trasllat, el negociant o l'agent poden ser els operadors del trasllat en lloc del productor. Determinar l'operador és important als efectes del control administratiu dels trasllats i de l'aplicació del règim de vigilància i sanció que preveu la Llei 22/2011, de 28 de juliol. Per això, el Reial decret incorpora una clàusula de tancament que estableix que, en cas que totes les persones anteriors siguin desconegudes, es considera operador del trasllat la persona física o jurídica que estigui en possessió dels residus. El Reial decret recull una excepció a la consideració del productor com a operador: quan es tracti de la recollida a diferents productors, que s'efectuen en un mateix vehicle, de residus que es traslladen d'una sola vegada a una instal·lació d'emmagatzematge o a un altre tipus d'instal·lació situada en una altra comunitat autònoma. En aquest cas, es preveu la possibilitat que sigui el recollidor autoritzat o, si s'escau, el gestor de la instal·lació el qui actuï com a operador i notifiqui prèviament el trasllat des de cada lloc de producció al magatzem. Un exemple d'aquesta situació seria la recollida d'olis industrials usats procedents de tallers de reparació situats en una o diverses comunitats autònomes, que es porten temporalment a un magatzem situat en una comunitat autònoma diferent, a l'espera de ser traslladats a una instal·lació de regeneració situada en una tercera comunitat autònoma. En aquest cas, l'operador del trasllat des de cada taller al magatzem és el recollidor autoritzat.

S'inclouen també les definicions de «document d'identificació», que acompanya i identifica els residus en tot tipus de trasllat, i de «contracte de tractament», que en termes

generals és l'acord entre l'operador i el destinatari del trasllat que estableix, almenys, les especificacions dels residus, les condicions del trasllat i les obligacions de les parts quan es presentin incidències —equivalent al denominat «document d'acceptació» al Reial decret 833/1988, de 20 de juliol. La raó d'aquest canvi de denominació és la confusió que s'ha produït en el passat entre l'«acceptació» com a document que plasma l'acord entre productor i gestor dels residus que garanteix que els residus es tractaran adequadament i l'«acceptació» com el fet físic d'admetre a la planta de tractament els residus lliurats pel transportista que ha efectuat el trasllat.

En aquest primer capítol també s'enumeren els requisits generals dels trasllats. Com ja s'ha esmentat anteriorment, hi ha uns requisits comuns per a tots els trasllats —l'existència prèvia d'un «contracte de tractament», el «document d'identificació»— i un tercer requisit addicional, la notificació prèvia, aplicable exclusivament als trasllats de residus destinats a l'eliminació i als trasllats de residus domèstics mesclats, residus perillosos i els que es determinin reglamentàriament, quan es destinin, en els tres supòsits, a la valoració.

Aquest primer capítol conclou amb la remissió al règim de vigilància, inspecció i sanció contingut al títol VII de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

El capítol II desplega els requisits comuns a tots els trasllats, és a dir, el «contracte de tractament» i el «document d'identificació».

El contracte de tractament és una de les peces essencials d'aquest règim jurídic. Com s'ha posat de manifest anteriorment, equival al denominat «document d'acceptació» del Reial decret 833/1988, de 20 de juliol. Es tracta d'un document de naturalesa contractual juridicoprivada, subscrit entre l'operador del trasllat i l'entitat o empresa que efectuarà el tractament, ja sigui intermedi o final. En la definició del contracte de tractament també es preveu que aquest pugui ser subscrit entre el productor o posseïdor dels residus en el supòsit que l'operador sigui el gestor que recull residus de diferents orígens. En aquest contracte s'ha d'estipular, com a mínim, la quantitat estimada de residus que cal traslladar, la identificació mitjançant codificació LER, la periodicitat estimada dels trasllats, el tractament al qual cal sotmetre els residus, qualsevol altra informació que sigui rellevant per tractar de manera adequada els residus, i les conseqüències jurídiques de la no-conformitat del trasllat amb el que estableix el mateix contracte de tractament.

L'existència d'aquest acord, que és previ a la realització de qualsevol trasllat i que, per regla general, dóna cobertura a tots els trasllats que es prevegi efectuar en un determinat període de temps, suposa una garantia que els residus només es traslladaran si es destinen a una planta de tractament en la qual seran tractats. A més, el contracte garanteix, en cas d'incidències o d'incompliment d'aquest, l'existència d'un protocol d'actuació acordat entre l'operador i l'empresa que ha de rebre els residus per tractar-los. Pel que fa a les situacions que es puguin produir durant un trasllat que no estiguin previstes al contracte de tractament, el Reial decret remet al que estableix el reglament comunitari.

No és menor la importància del «document d'identificació», denominat al Reial decret 833/1988, de 20 de juliol, «document de control i seguiment» («DCS»). El seu contingut, que es detalla a l'annex I, permet conèixer en tot moment el tipus de residu, l'origen i la destinació, l'operador del trasllat, les dades del transportista i qualsevol altra circumstància inherent al moviment dels residus. Per tant, té un paper essencial per permetre una traçabilitat adequada i per facilitar a les administracions les seves funcions de control, vigilància i inspecció.

Finalment, aquest capítol regula el supòsit de rebuig dels residus en la planta de tractament a la qual s'han traslladat. El Reial decret preveu dos supòsits possibles: la devolució del residu al lloc d'origen acompanyat del mateix document d'identificació, i l'emmagatzematge del residu de manera temporal abans de ser enviat a una altra instal·lació de tractament, acompanyat d'un nou document d'identificació. Aquest últim cas obliga a efectuar una nova notificació de trasllat quan els residus no es tornin al seu lloc d'origen sinó que es traslladin a una altra planta, ja sigui a la comunitat autònoma de destinació o a una altra de diferent.

El capítol III i últim desplega el requisit addicional de la «notificació prèvia» a la qual se sotmeten determinats tipus de trasllats, que, per la naturalesa dels residus o pel tractament al qual s'han de sotmetre, s'han de comunicar prèviament a les administracions afectades, amb la finalitat que s'hi puguin oposar, si hi ha raons que ho justifiquen.

D'aquesta manera, cal notificar prèviament tot trasllat de residus destinats a ser eliminats, ja que aquest tipus de tractament ocupa l'últim lloc en la jerarquia de residus, consagrada a l'article 8 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, i per tant, cal proporcionar a l'Administració l'ocasió de valorar si hi ha una alternativa al trasllat de residus a una altra comunitat autònoma per ser eliminats, d'acord amb els principis d'autosuficiència i proximitat, fixats igualment a la Llei.

També s'ha de sotmetre a notificació prèvia determinats residus que, tot i estar destinats a la valoració, poden tenir efectes que les administracions han d'analitzar: es tracta dels residus domèstics mesclats, dels perillosos i d'aquells que es determinin reglamentàriament.

El procediment de notificació prèvia s'ha dissenyat tenint present la necessitat de simplificar i facilitar als operadors els tràmits administratius, i per a això el termini que s'atorga a les administracions per manifestar-se —deu dies— és molt breu. A més, el silenci administratiu té caràcter positiu, de manera que si en el termini esmentat no s'ha produït cap pronunciament, l'operador pot efectuar el trasllat.

Així mateix, i amb l'objectiu també de simplificació, es preveu que l'operador pugui efectuar una notificació general amb una vigència de tres anys per a residus de característiques físiques i químiques similars que tinguin un mateix destinatari i una mateixa instal·lació.

Els motius d'oposició als trasllats s'han recollit íntegrament en aquest capítol per facilitar la tasca d'aplicació de la norma, i s'han evitat les remissions en cascada a la Llei 22/2011, de 28 de juliol, i al reglament comunitari, al qual es remetia la Llei al seu torn per determinar els motius d'oposició esmentats. En aplicació de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, no pot ser causa d'oposició al trasllat que determinats serveis estiguin declarats, en el territori de destinació, servei públic a l'empara de l'article 14.6 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

La part final de la norma està integrada per dues disposicions addicionals, una disposició transitòria que permet que se segueixin utilitzant els documents existents mentre no estiguin disponibles els formats adaptats a la nova regulació, una disposició derogatòria que deroga expressament determinats articles del Reial decret 833/1988, de 20 de juliol, i quatre disposicions finals sobre la modificació de l'annex VIII de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, títols competencials, autorització per a l'actualització dels annexos i entrada en vigor.

La disposició addicional primera estableix que els tràmits que s'hi preveuen s'han d'efectuar per via electrònica. A aquests efectes, està previst que tots els documents de trasllats estiguin disponibles en format electrònic i únic per a tot el territori de l'Estat. Aquests documents s'han d'adequar a les situacions que preveu aquest Reial decret.

Mitjançant la disposició addicional segona, es regulen els moviments de residus a l'interior del territori de les comunitats autònomes que han d'establir el seu propi règim de vigilància i control dels moviments de residus efectuats exclusivament dins del seu territori. La finalitat d'aquesta disposició és completar la regulació de tots els moviments de residus que es facin a l'interior del territori nacional —i no només els que es fan entre comunitats autònomes—, de manera que es garanteixi el compliment complet i correcte de l'article 33 del Reglament (CE) núm. 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu als trasllats de residus, segons el qual els estats membres han de regular els trasllats dins de la seva jurisdicció.

El règim dels trasllats a l'interior de cada comunitat autònoma ha de tenir en compte la necessitat de garantir la coherència amb el règim de trasllats entre comunitats autònomes i, en particular, l'exigència d'un document d'identificació que acompanyi els residus en els seus moviments, la notificació prèvia i l'existència d'un contracte de tractament.

La disposició addicional quarta regula els trasllats de residus entre comunitats autònomes, quan hi ha un país de trànsit pertanyent a la Unió Europea i quan el país de trànsit és un país tercer, pel que fa a les competències relatives a les autoritzacions i tramitacions d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006.

La disposició final primera introdueix una modificació de l'apartat f) de l'annex VIII de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, sobre el contingut de la comunicació dels productors i gestors de residus, amb la finalitat d'adaptar-lo a la nova denominació del document d'acceptació, que en virtut d'aquest Reial decret passa a denominar-se contracte de tractament.

Si bé la disposició final tercera de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, estableix que «l'actualització i la modificació dels annexos d'aquesta Llei s'ha de dur a terme mitjançant una ordre del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient», raons de seguretat jurídica han conduït a l'opció de fer aquesta lleugera modificació a través d'aquesta norma.

Els títols competencials en què es fonamenta aquest Reial decret són l'article 149.1.13.a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i l'article 149.1.23.a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

Sobre el primer dels títols competencials esmentats, convé assenyalar que els trasllats de residus tenen una gran importància en l'economia. Els residus són mercaderies —si bé és cert que com a tals presenten algunes singularitats—, i per aquest motiu estan sotmesos a les regles de la lliure circulació i al principi d'unitat de mercat. La regulació dels trasllats de residus, per tant, s'ha de fonamentar en aquest títol. Ara bé, com a mercaderies amb característiques específiques, també han de quedar sotmeses a les normes sobre protecció del medi ambient, raó per la qual també és imprescindible esmentar el títol competencial de l'article 149.1.23.a de la Constitució.

Són dos els annexos que acompanyen el Reial decret: un fa referència al contingut del document d'identificació, i l'altre, al de la notificació de trasllat.

Les mesures contingudes en aquest Reial decret s'emmarquen dins de les actuacions previstes en el si de la Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques (CORA) dirigides a reduir les càrregues administratives i a simplificar els procediments.

Per elaborar aquest Reial decret s'ha consultat les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla, així com els sectors més representatius potencialment afectats. A més, s'ha sotmès al Consell Assessor del Medi Ambient, a la Comissió de coordinació en matèria de residus i al tràmit de participació pública d'acord amb el que disposa la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la seva reunió del dia 13 de març de 2015,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reial decret té per objecte desplegar el règim jurídic dels trasllats de residus que s'efectuen a l'interior del territori de l'Estat, regulat a l'article 25 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.

2. Aquest Reial decret s'aplica als trasllats de residus entre comunitats autònomes per ser valorats o eliminats, inclosos els trasllats a instal·lacions que efectuen operacions de valoració o eliminació intermèdies.

Article 2. *Definicions.*

A més de les definicions contingudes a la Llei 22/2011, de 28 de juliol, als efectes d'aquest Reial decret s'entén per:

a) «Operador del trasllat»: la persona física o jurídica que pretén traslladar o fer traslladar residus per ser tractats, i en qui recau l'obligació de notificar el trasllat. L'operador és alguna de les persones físiques o jurídiques de la llista següent, escollides d'acord amb l'ordre que s'hi estableix:

1r El productor del residu, d'acord amb la definició de l'article 3.i) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, amb caràcter general i sempre que l'origen del trasllat sigui el lloc de producció del residu.

2n El gestor del magatzem o de la instal·lació de tractament, en cas que es recullin residus procedents de diferents productors o posseïdors en un únic vehicle i es traslladin a un magatzem o a una instal·lació de tractament de residus.

3r El gestor del magatzem, en cas que el trasllat es faci des d'un magatzem autoritzat.

4t El negociant, previst a la definició de l'article 3.k) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

5è L'agent, previst a l'article 3.l) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, autoritzat per escrit pel tercer que li va encarregar la gestió dels residus.

6è El posseïdor del residu, en els casos en què els subjectes anteriors siguin desconeguts.

Els reials decrets que regulen els fluxos específics de residus poden determinar qui és l'operador del trasllat en cada cas.

b) «Destinatari del trasllat»: l'entitat o empresa que s'ha d'encarregar de tractar els residus a la instal·lació de destinació.

c) «Emmagatzematge»: les operacions R13 i D15 dels annexos I i II de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

d) «Tractament intermediari»: les operacions R12, D13 i D14 dels annexos I i II de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

e) «Origen del trasllat»: el lloc des del qual s'inicia el trasllat de residus.

f) «Destinació del trasllat»: el lloc on finalitza el trasllat de residus.

g) «Document d'identificació»: el document que identifica i acompanya el residu durant el trasllat. El seu contingut és el que s'estableix a l'annex I.

h) «Contracte de tractament de residus»: l'acord entre l'operador i el destinatari del trasllat que estableix, almenys, les especificacions dels residus, les condicions del trasllat i les obligacions de les parts quan es presentin incidències. Pel que fa als trasllats que recull l'article 2.a).2n, en el qual es preveu que es recullin residus procedents de diferents orígens, cal establir el contracte de tractament entre el productor o posseïdor del residu i el gestor de la instal·lació de destinació.

En els casos en què la norma d'un determinat flux de residus així ho estableixi, els sistemes de responsabilitat ampliada del productor que organitzin la gestió dels residus poden ser els que subscriuguin el contracte de tractament.

Article 3. *Requisits generals dels trasllats.*

1. Els requisits aplicables a tots els trasllats de residus regulats en aquest Reial decret són els següents:

a) Disposar, amb caràcter previ a l'inici d'un trasllat, d'un contracte de tractament tal com estableix l'article 2.h). En el cas dels residus que es traslladin entre dues instal·lacions de tractament gestionades per la mateixa entitat jurídica, aquest contracte es pot substituir per una declaració de l'entitat en qüestió que inclogui, almenys, el contingut que s'especifica a l'article 5.

b) Que els residus vagin acompanyats d'un document d'identificació des de l'origen fins que es rebin a la instal·lació de destinació.

2. A més dels requisits que estableix l'apartat anterior, queden sotmesos al requisit de notificació prèvia al trasllat:

a) Els trasllats de residus perillosos;

b) Els trasllats de residus destinats a eliminació;

c) Els trasllats de residus destinats a instal·lacions d'incineració classificades com a valoració, segons el que preveu l'operació R1 de l'annex II de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, pel que fa al compliment de la fórmula d'eficiència energètica;

d) Els trasllats que es destinin a valoració de residus domèstics mesclats identificats amb el codi LER 20 03 01 i dels residus que s'estableixin reglamentàriament.

3. Queden exclosos del requisit de notificació prèvia:

a) Els trasllats de residus no perillosos que s'indiquen als apartats c i d del punt 2, destinats a valoració, si la quantitat de residus traslladats no sobrepassa els 20 kg.

b) Els trasllats de residus destinats a anàlisi de laboratori per avaluar-ne les característiques físiques o químiques o per determinar-ne la idoneïtat per a operacions de valoració o eliminació. La quantitat d'aquests residus, excepte quan estiguin destinats expressament a anàlisi de laboratori, es determina en funció de la quantitat mínima que sigui raonablement necessària per fer l'anàlisi en cada cas, i no ha de superar els 25 kg.

Article 4. *Vigilància, control, inspecció i règim sancionador.*

La vigilància, el control i la inspecció dels trasllats de residus, així com la sanció de les infraccions del que estableix aquest Reial decret, s'ha d'efectuar de conformitat amb el que disposa el títol VII de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

CAPÍTOL II

Requisits comuns a tots els trasllats

Article 5. *Contingut del contracte de tractament de residus.*

El contracte de tractament de residus ha de contenir, almenys, els aspectes següents:

a) Quantitat estimada de residus que s'han de traslladar.

b) Identificació dels residus mitjançant la codificació LER.

c) Periodicitat estimada dels trasllats.

d) Qualsevol altra informació que sigui rellevant per tractar adequadament els residus.

e) Tractament a què s'han de sotmetre els residus, de conformitat amb els annexos I i II de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

f) Obligacions de les parts en relació amb la possibilitat de rebuig dels residus per part del destinatari.

Article 6. *Document d'identificació.*

1. Abans d'iniciar un trasllat de residus, l'operador ha d'emplenar el document d'identificació, amb el contingut de l'annex I, que ha de lliurar al transportista perquè

identifiqui els residus durant el trasllat. Els documents d'identificació han de ser coherents amb les previsions del contracte de tractament.

2. Una vegada efectuat el trasllat, el transportista ha de lliurar el document d'identificació al destinatari dels residus. Tant el transportista com el destinatari han d'incorporar la informació al seu arxiu cronològic i han de conservar una còpia del document d'identificació signada pel destinatari en què consti el lliurament dels residus.

3. El destinatari disposa d'un termini de trenta dies des de la recepció dels residus per efectuar les comprovacions necessàries i per remetre a l'operador el document d'identificació amb indicació de l'acceptació o el rebuig dels residus, de conformitat amb el que preveu el contracte de tractament. El document d'identificació rebut per l'operador permet l'acreditació documental del lliurament de residus que preveu l'article 17 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

4. En el cas dels residus sotmesos a notificació prèvia, el destinatari del trasllat de residus ha de remetre, en el termini de trenta dies des del lliurament dels residus, el document d'identificació a l'òrgan competent de la comunitat autònoma d'origen i de destinació, als efectes de control, seguiment, inspecció i estadística, excepte en els supòsits d'aplicació de l'apartat 8.

5. En el cas dels trasllats de residus no sotmesos al procediment de notificació prèvia, pot fer la funció de document d'identificació un albarà, una factura o qualsevol altra documentació que prevegi la legislació aplicable, com una carta de port o un document de control, sempre que reculli la informació de l'annex I pel que fa al contingut del document d'identificació.

6. L'acreditació documental del tractament complet dels residus per part del negociant a la persona física o jurídica que li va lliurar els residus prevista a l'article 20.3, segon paràgraf, de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, l'ha de dur a terme el negociant mitjançant el lliurament de:

a) El document d'identificació amb l'acceptació dels residus per part del destinatari. En el termini de trenta dies des que el negociant va rebre el document d'identificació amb l'acceptació dels residus, o

b) Una declaració de lliurament dels residus a un gestor autoritzat i d'acceptació per part d'aquest gestor autoritzat per fer-ne un tractament complet, quan el negociant ho acordi així amb la persona física o jurídica que va lliurar els residus. La declaració de lliurament pot ser per a un trasllat o per a diversos trasllats, relatius a un període màxim de temps d'un any. Aquesta declaració s'ha de lliurar en el termini de trenta dies des que el negociant va rebre el document d'identificació del trasllat amb l'acceptació dels residus, o en el termini de trenta dies des que es va rebre el document d'identificació de l'últim trasllat amb l'acceptació dels residus, en el cas de les declaracions per a diversos trasllats.

El negociant, quan es tracti de residus no perillosos, pot excloure de la declaració la informació del punt 6 de l'annex I, relativa a la destinació del residu, a excepció de l'operació de tractament a la qual s'ha sotmès el residu i del número d'identificació mediambiental (NIMA) de la instal·lació de destinació. Quan en les declaracions esmentades s'ometin les dades que preveu el paràgraf anterior, el negociant ha de presentar una memòria resum de la informació continguda en l'arxiu cronològic a les comunitats autònomes d'origen i de destinació dels trasllats, prevista a l'article 41 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, als efectes de control, seguiment, inspecció i estadística.

En tot cas, el negociant ha de mantenir els documents d'identificació dels trasllats efectuats a disposició de les autoritats competents durant el termini de tres anys que preveu l'article 40 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

7. En el cas dels residus gestionats per les entitats locals de manera directa o indirecta, l'operador pot emetre un document d'identificació per a diversos trasllats amb una vigència màxima d'un any, sempre que coincideixin els tipus de residus, així com l'origen i la destinació del trasllat. Cal modificar aquest document quan alguna de les circumstàncies esmentades canviï. Cada vehicle ha de disposar del seu propi document d'identificació. La informació relativa a les quantitats de residus que es traslladen s'ha

d'incorporar al document d'identificació quan els residus es pesin en cadascun dels lliuraments a la instal·lació de destinació. La instal·lació de destinació ha de remetre anualment aquests documents a les comunitats autònomes d'origen i de destinació.

8. En el cas dels trasllats de residus que s'estableixin reglamentàriament, la normativa que regula aquests residus és la que determina en quins casos pot fer la funció de document d'identificació qualsevol document comercial, com ara un albarà, una factura o qualsevol altra documentació que prevegi la legislació aplicable.

Article 7. *Rebuig dels residus.*

1. Una vegada efectuat el trasllat, si el destinatari no accepta els residus, ha d'enviar a l'operador del trasllat el document d'identificació en què s'assenyali la no-acceptació dels residus i, d'acord amb el que s'estableix al contracte de tractament, pot optar per:

- a) Tornar el residu al lloc d'origen acompanyat del document d'identificació amb la indicació de la devolució del residu.
- b) Enviar els residus a una altra instal·lació de tractament. Aquest trasllat ha d'anar acompanyat d'un nou document d'identificació. L'operador d'aquest nou trasllat ha de ser l'operador del trasllat inicial.

2. Quan els trasllats estiguin sotmesos al procediment de notificació prèvia, en el cas de l'apartat 1b), l'operador del trasllat inicial ha de presentar a les comunitats autònomes d'origen i de destinació una nova notificació corresponent al nou trasllat. En el cas dels apartats 1 a) i b), l'operador del trasllat inicial ha de remetre a les comunitats d'origen i de destinació el document d'identificació.

CAPÍTOL III

Requisits específics

Article 8. *Notificació prèvia de trasllat.*

1. Els operadors dels trasllats esmentats a l'article 3.2 han de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma d'origen i de destinació una notificació prèvia amb el contingut que s'especifica a l'annex II almenys deu dies abans que es dugui a terme el trasllat.

La notificació pot servir per a múltiples trasllats, sempre que els residus tinguin característiques físiques i químiques similars i es traslladin al mateix destinatari i a la mateixa instal·lació. Aquesta notificació, denominada notificació general, s'ha de presentar almenys deu dies abans del primer trasllat i té un termini de vigència màxim de tres anys.

2. Cal efectuar una nova notificació quan s'hagi traslladat la quantitat de residus notificada, quan es produeixi algun canvi en els aspectes que s'esmenten a l'apartat 1, o quan hagi transcorregut el termini de vigència previst.

3. Quan els residus tinguin com a destinació una instal·lació de tractament intermedi, cal indicar a la notificació prèvia les possibles instal·lacions de tractament a les quals es destinaran finalment els residus, fins a un màxim de tres. Aquesta informació l'ha d'emplenar l'operador, llevat que, per raons de confidencialitat, el gestor de la instal·lació intermèdia opti per incorporar-la ell mateix a la notificació. En aquest cas, l'operador ha de remetre la notificació al gestor de la instal·lació intermèdia, i aquest, a les comunitats autònomes d'origen i de destinació.

4. L'operador pot efectuar el trasllat si una vegada transcorreguts deu dies des de la presentació de la notificació prèvia, els òrgans competents de les comunitats autònomes d'origen i de destinació no han sol·licitat informació o documentació complementària, ni esmena d'errors, o no han manifestat la seva oposició al trasllat, de conformitat amb el que estableix l'article següent.

Article 9. *Oposició al trasllat.*

1. En el termini màxim de deu dies des de la data de presentació de la notificació de trasllat, l'òrgan competent de les comunitats autònomes d'origen i de destinació es pot oposar al trasllat, al·legant alguna de les causes que preveu l'article 25 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, i que es despleguen als apartats 2 i 3 següents, i ha de motivar aquesta decisió.

El termini de deu dies s'interromp si les administracions sol·liciten informació, documentació complementària o esmena d'errors, amb els efectes que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. L'Administració sol·licitant ha d'informar sobre això l'òrgan competent de l'altra comunitat autònoma afectada.

Si algun dels òrgans competents s'oposa al trasllat, ha de comunicar la seva decisió a l'operador del trasllat i a l'òrgan competent de l'altra comunitat autònoma afectada.

2. L'autoritat competent de les comunitats autònomes es pot oposar als trasllats de residus destinats a eliminació quan:

a) El trasllat o l'eliminació previstos no s'ajustin a les disposicions nacionals vigents en matèria de protecció del medi ambient, d'ordre públic, de seguretat pública o de protecció de la salut.

b) El trasllat o l'eliminació previstos no s'ajustin al que disposa la Llei 22/2011, de 28 de juliol, especialment a l'article 9, relatiu al principi d'autosuficiència i proximitat, i a l'article 14, sobre plans i programes de gestió de residus, tenint en compte les circumstàncies geogràfiques o la necessitat de disposar d'instal·lacions especialitzades per a determinats tipus de residus perquè:

1r La instal·lació de la xarxa integrada estatal d'instal·lacions d'eliminació, prevista a l'article 9 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, no sigui la més propera al lloc on es va generar el residu.

2n El residu s'hagi d'eliminar en una instal·lació especialitzada, i en aquesta instal·lació s'hagin d'eliminar residus procedents d'una font més propera i l'Administració competent hagi donat prioritat a aquests residus.

3r Els trasllats, en cas de produir-se, no s'ajustarien als plans de gestió de residus.

c) Els residus siguin tractats en instal·lacions previstes a la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, però que no apliquen les millors tècniques disponibles definides a l'article 3.15 de la Llei esmentada, de conformitat amb l'autorització ambiental integrada de què disposi la instal·lació.

d) Es tracti de residus domèstics mesclats procedents de llars.

3. L'autoritat competent de les comunitats autònomes es pot oposar als trasllats de residus destinats a valoració dels residus que s'indiquen a l'article 3.2 apartats a), c) i d) quan:

a) El trasllat o la valoració previstos no s'ajustin al que disposa la Llei 22/2011, de 28 de juliol, en particular a l'article 7, sobre protecció de la salut humana i el medi ambient, a l'article 8, sobre jerarquia de residus, a l'article 14, sobre plans i programes de gestió de residus, i a l'article 27, sobre autorització de les operacions de valoració dels residus.

b) El trasllat o la valoració previstos no s'ajustin a les disposicions legals i reglamentàries nacionals en matèria de protecció del medi ambient, ordre públic, seguretat pública o protecció de la salut.

c) Els residus en qüestió no siguin tractats d'acord amb els plans de gestió de residus elaborats en virtut de l'article 14 sobre plans i programes de gestió de residus de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, a fi de garantir el compliment dels objectius establerts en matèria de valoració o reciclatge a la legislació comunitària i nacional.

d) Així mateix, en el cas dels residus municipals destinats a instal·lacions d'incineració classificades com a valoració, d'acord amb l'article 3.2.c) es pot al·legar com a causa d'oposició:

1r Que els trasllats, en cas de produir-se, tindrien com a conseqüència que els residus produïts a la comunitat autònoma de destinació s'haurien d'eliminar.

2n Que els trasllats, en cas de produir-se, tindrien com a conseqüència que els residus de la comunitat autònoma de destinació s'haurien de tractar d'una manera no compatible amb els seus plans de gestió de residus.

4. Quan es produeixin trasllats de residus a instal·lacions de tractament intermedi, els òrgans competents de les comunitats autònomes d'origen i de destinació han de valorar la seva possible oposició al trasllat pels motius recollits als apartats 2 i 3 d'aquest article, en relació amb les operacions i instal·lacions de tractament intermedi, així com en relació amb les operacions i instal·lacions de tractament posteriors.

5. Les decisions que adoptin les comunitats autònomes en aplicació dels apartats 2 i 3 han de ser motivades, s'han de notificar a la Comissió de coordinació en matèria de residus, i no poden ser contràries al Pla nacional marc de gestió de residus.

La Comissió de coordinació en matèria de residus ha de prestar una atenció especial a interpretar i aplicar de manera coherent en tot el territori nacional els motius d'oposició al trasllat i ha de proposar, si s'escau, que s'adoptin acords que garanteixin aquest objectiu.

6. L'oposició al trasllat de l'òrgan competent és recurrible en els termes que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Disposició addicional primera. *Tramitació electrònica.*

Els tràmits que es regulen en aquest Reial decret s'han de fer per via electrònica en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor, mitjançant documents estandaritzats per a tot el territori de l'Estat que han d'estar disponibles als portals web o a les seues electròniques de les administracions públiques competents. El format dels documents s'ha d'adequar als continguts que preveu aquest Reial decret.

La presentació dels documents electrònics objecte d'aquest Reial decret davant els òrgans competents de les comunitats autònomes la poden efectuar les persones o entitats habilitades per a la presentació electrònica de documents en representació de tercers, en els termes que estableix el Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Disposició addicional segona. *Moviments de residus a l'interior d'una comunitat autònoma.*

Per garantir que es compleixi adequadament el que estableix l'article 33 del Reglament (CE) núm. 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu als trasllats de residus, les comunitats autònomes han d'establir un règim adequat de vigilància i control dels moviments de residus efectuats exclusivament dins del seu territori en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, o bé poden optar per aplicar directament en el seu territori aquest Reial decret. Les comunitats autònomes han d'informar la Comissió de coordinació en matèria de residus del règim de vigilància i control que estableixin al seu territori.

Aquest règim ha de tenir en compte la coherència amb el règim de trasllats que s'estableix en aquest Reial decret. En particular, el règim aplicable als moviments de residus a l'interior d'una comunitat autònoma ha d'incloure, almenys, l'exigència per a tots els moviments de residus d'un document d'identificació que els acompanyi, d'un contracte de tractament de residus, i d'una notificació prèvia en els supòsits de l'article 3.2 del present Reial decret, a l'efecte de l'oposició que siguin tractats en la comunitat autònoma

quan no tinguin instal·lacions adequades en el seu territori o s'hagi previst als seus plans de residus una solució alternativa al seu tractament en aquest.

Disposició addicional tercera. *Situacions d'emergència.*

Els trasllats urgents de residus motivats per raons de força major, accidents, vessaments o altres situacions d'emergència estan exempts dels requisits d'aquest Reial decret. Els operadors d'aquests trasllats n'han d'informar com més aviat millor les comunitats autònomes afectades i, en tot cas, immediatament després de dur-los a terme.

Disposició addicional quarta. *Trasllats de residus amb trànsit per un altre país.*

1. Els trasllats de residus entre comunitats autònomes amb trànsit per un altre país comunitari o per un país tercer es regeixen pel que disposa el Reglament (CE) núm. 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu als trasllats de residus.

2. Les competències per autoritzar i tramitar aquests trasllats corresponen al ministeri competent en matèria de medi ambient, en aplicació de l'article 12.3.c) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, quan el país de trànsit no pertanyi a la Unió Europea, i corresponen a les comunitats autònomes, en aplicació de l'article 12.4.d) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, quan el país de trànsit pertanyi a la Unió Europea.

Disposició transitòria única. *Règim transitori.*

1. Les administracions públiques competents han d'adaptar el procediment i els documents de trasllat al que preveu aquest Reial decret en el termini d'un any des de la data d'entrada en vigor. Mentre es produeix aquesta adaptació, cal seguir utilitzant els documents de trasllat existents, que han d'estar disponibles a les pàgines web de les administracions públiques competents.

2. No obstant el que preveu l'article 8.1, els operadors poden optar per remetre la notificació prèvia únicament a l'autoritat competent de la comunitat autònoma d'origen, si així ho indiquen a la notificació prèvia. No obstant el que preveu l'article 6.4, els destinataris dels trasllats de residus poden optar per remetre el document d'identificació únicament a l'autoritat competent de la comunitat autònoma de destinació.

En aquests casos, l'autoritat receptora ha d'enviar els documents electrònicament a l'altra comunitat autònoma en el termini de tres dies i, a l'efecte de calcular els terminis que preveu l'article 8, ha de comunicar a l'operador la data de recepció de la notificació prèvia per part de l'autoritat de destinació.

3. Mentre no es dugui a terme la tramitació electrònica que estableix la disposició addicional primera, els terminis previstos a l'article 8 es computen des de la data de recepció de la notificació prèvia per part dels òrgans competents de les comunitats autònomes d'origen i de destinació. Quan les dates de recepció no coincideixin, el termini es computa a partir de la data més posterior. A aquest efecte, els òrgans competents de les comunitats autònomes han de remetre un justificant de recepció a l'operador en què ha de constar la data de recepció.

4. Mentre no es modifiquin els reials decrets de fluxos específics de residus, en els residus en què els sistemes de responsabilitat ampliada del productor estiguin subscriuint contractes de tractament, ho poden continuar fent per tal de complir l'article 3.1.a), fins que s'incloguin previsions específiques sobre aquesta qüestió als reials decrets dels fluxos de residus.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin, contradiguin o siguin incompatibles amb el que estableix aquest Reial decret, i en particular els articles següents del Reglament per a l'execució de la Llei 20/1986, bàsica de residus tòxics i

perillosos, aprovat pel Reial decret 833/1988, de 20 de juliol: 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22.2, 22.3, 23, 24, 25, 26, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 48, 49, 52, 53, 54, 55, 57, 58, 59, 60, disposicions transitòries primera, segona, tercera, disposició addicional i disposició addicional segona.

Disposició final primera. *Modificació de l'annex VIII de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.*

L'apartat f) de l'annex VIII de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, queda redactat de la manera següent:

«f) Les operacions de tractament previstes per als residus, el contracte de tractament amb el gestor dels residus, si n'hi ha, i si no, una declaració responsable del productor en què faci constar el seu compromís de subscriure amb el gestor el contracte de tractament corresponent.»

Disposició final segona. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret té el caràcter de legislació bàsica de conformitat amb el que disposen l'article 149.1.13.a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i l'article 149.1.23.a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

Disposició final tercera. *Autorització per actualitzar els annexos.*

S'autoritza el ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient per actualitzar els annexos d'aquest Reial decret mitjançant una ordre ministerial.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap d'un mes de ser publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 13 de març de 2015.

FELIPE R.

La ministra d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient,
ISABEL GARCÍA TEJERINA

ANNEX I

Contingut del document d'identificació

1. Número de document d'identificació.¹
2. Número de notificació prèvia.¹
3. Data d'inici del trasllat.
4. Informació relativa a l'operador del trasllat:
 - a) Nom o raó social.
 - b) NIF.
 - c) Adreça: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.
 - d) Dades de contacte: telèfon, fax, correu electrònic.
 - e) Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
 - f) Tipus d'operador.³
 - g) Número d'identificació mediambiental (NIMA).²

5. Informació relativa a l'origen del trasllat:⁴
 - a) Informació del centre productor o posseïdor de residus o de la instal·lació d'origen del trasllat:
 - 1r Nom o raó social del centre o la instal·lació.
 - 2n NIF.⁵
 - 3r Adreça: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.
 - 4t Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
 - 5è Número d'identificació mediambiental (NIMA)² del centre productor o la instal·lació.
 - 6è Codi d'activitats econòmiques (CNAE).
 - b) Informació de l'empresa autoritzada per efectuar operacions de tractament de residus, inclòs l'emmagatzematge, en cas que l'origen del trasllat sigui una instal·lació de tractament de residus:
 - 1r Nom o raó social.
 - 2n NIF.
 - 3r Adreça: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.
 - 4t Dades de contacte: telèfon, fax, adreça electrònica.
 - 5è Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
 - 6è Número d'identificació mediambiental (NIMA).²
6. Informació relativa a la destinació del trasllat:
 - a) Informació de la instal·lació de destinació:
 - 1r Nom o raó social de la instal·lació.
 - 2n NIF del titular de l'autorització.
 - 3r Adreça: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.
 - 4t Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
 - 5è Número d'identificació mediambiental (NIMA)² de la instal·lació de tractament.
 - 6è Operació de tractament a la qual cal sotmetre els residus d'acord amb els annexos I i II de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.⁶
 - b) Informació de l'empresa autoritzada per efectuar operacions de tractament de residus, inclòs l'emmagatzematge a la instal·lació de destinació:
 - 1r Nom o raó social.
 - 2n NIF.
 - 3r Adreça del domicili social: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.
 - 4t Dades de contacte: telèfon, fax, adreça electrònica.
 - 5è Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
 - 6è Número d'identificació mediambiental (NIMA).²
7. Característiques del residu que es trasllada:
 - a) Codi del residu d'acord amb la llista europea de residus (LER), establerta a la Decisió 2000/532/CE de la Comissió, de 3 de maig de 2000.
 - b) Descripció del residu.
 - c) Quantitat de residus que es transporten en kg.
 - d) En el cas dels residus perillosos, indicació de les característiques de perillositat d'acord amb l'annex III de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.
8. Informació relativa als transportistes que intervenen en el trasllat:
 - a) Nom o raó social.
 - b) Adreça del domicili social: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.

- c) NIF.
 - d) Dades de contacte: telèfon, fax, adreça electrònica.
 - e) Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
 - f) Número d'identificació mediambiental (NIMA).²
9. Altres informacions:
- a) Data de lliurament dels residus.
 - b) Quantitat rebuda en kg.
 - c) Informació datada sobre l'acceptació o el rebuig dels residus.
 - d) En cas de rebuig dels residus, si s'opta per retornar-los a la instal·lació d'origen, s'ha d'indicar amb la data del nou trasllat.
 - e) Identificació del sistema de responsabilitat ampliada del productor que, si s'escau, organitza el trasllat.
10. Indicar si s'opta perquè sigui l'autoritat competent de la comunitat autònoma davant la qual es presenta el document d'identificació la que remeti el document a l'autoritat competent de la comunitat autònoma d'origen del trasllat.

ANNEX II

Contingut de la notificació prèvia de trasllat

- 1. Número de notificació.¹
- 2. Tipus de notificació:
 - a) Individual.
 - b) Múltiple.
- 3. Data prevista del primer trasllat.
- 4. Període que comprèn la notificació.
- 5. Freqüència amb què s'han d'efectuar els trasllats.
- 6. Informació relativa a l'operador del trasllat:
 - a) Nom o raó social.
 - b) NIF.
 - c) Adreça: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.
 - d) Dades de contacte: telèfon, fax, correu electrònic.
 - e) Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
 - f) Tipus d'operador.³
 - g) Número d'identificació mediambiental (NIMA).²
- 7. Informació relativa a l'origen del trasllat:⁴
 - a) Informació del centre productor o posseïdor de residus o de la instal·lació d'origen del trasllat:
 - 1r Nom o raó social del centre o instal·lació.
 - 2n NIF.⁵
 - 3r Adreça: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.
 - 4t Codi d'activitats econòmiques (CNAE).
 - 5è Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
 - 6è Número d'identificació mediambiental (NIMA)² del centre productor o la instal·lació.

b) Informació de l'empresa autoritzada per efectuar operacions de tractament de residus, inclòs l'emmagatzematge, en cas que l'origen del trasllat sigui una instal·lació de tractament de residus:

- 1r Nom o raó social.
- 2n NIF.
- 3r Adreça del domicili social: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.
- 4t Dades de contacte: telèfon, fax, adreça electrònica.
- 5è Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
- 6è Número d'identificació mediambiental (NIMA).²

8. Informació relativa a la destinació del trasllat:

a) Informació de la instal·lació de destinació:

- 1r Nom o raó social de la instal·lació.
- 2n NIF del titular de l'autorització de la instal·lació.
- 3r Adreça: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.
- 4t Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
- 5è Número d'identificació mediambiental (NIMA)² de la instal·lació de tractament.
- 6è Operació de tractament a la qual cal sotmetre els residus d'acord amb els annexos I i II de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.⁶

b) Informació de l'empresa autoritzada per efectuar operacions de tractament de residus, inclòs l'emmagatzematge a la instal·lació de destinació:

- 1r Nom o raó social.
- 2n Adreça del domicili social: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.
- 3r NIF.
- 4t Dades de contacte: telèfon, fax, adreça electrònica.
- 5è Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
- 6è Número d'identificació mediambiental (NIMA).²

9. Informació sobre el residu que es trasllada:

a) Codificació del residu d'acord amb la llista europea de residus (LER), establerta a la Decisió 2000/532/CE de la Comissió, de 3 de maig de 2000.

- b) Descripció del residu.
- c) Quantitat total de residus que es preveu transportar en kg.
- d) En el cas dels residus perillosos, indicació de les característiques de perillositat, d'acord amb l'annex III de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

10. Informació relativa als tractaments posteriors, en cas que la destinació sigui una operació d'emmagatzematge o de tractament intermedi:⁶

a) Informació de la instal·lació de destinació:

1r Nom o raó social de la instal·lació de tractament de residus, inclòs l'emmagatzematge.

- 2n NIF del titular de l'autorització de la instal·lació.
- 3r Adreça: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.
- 4t Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
- 5è Número d'identificació mediambiental (NIMA)² de la instal·lació de tractament.
- 6è Operació de tractament a la qual es destini el residu, d'acord amb els annexos I i II de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.⁵

b) Informació de l'empresa autoritzada per efectuar operacions de tractament de residus, inclòs l'emmagatzematge a la instal·lació de destinació:

- 1r Nom o raó social.
- 2n Adreça del domicili social: carrer, municipi, província, comunitat autònoma, país.
- 3r NIF.
- 4t Dades de contacte: telèfon, fax, adreça electrònica.
- 5è Número d'inscripció al Registre de producció i gestió de residus.²
- 6è Número d'identificació mediambiental (NIMA).²

11. Indicar si s'opta perquè sigui l'autoritat competent de la comunitat autònoma davant la qual es presenta la notificació prèvia la que remeti el document a l'autoritat competent de la comunitat autònoma de destinació del trasllat.

Notes explicatives:

- 1. Núm. de document d'identificació i núm. de notificació prèvia: dades obligatòries per als trasllats sotmesos al requisit de notificació prèvia de trasllat.
- 2. Dades obligatòries per a les persones físiques o jurídiques inscrites al Registre de producció i gestió de residus.
- 3. Tipus d'operador d'acord amb el que preveu l'article 2.a).
- 4. Informació relativa a l'origen del trasllat: quan els trasllats es refereixin a residus recollits directament o indirectament per l'entitat local, la informació relativa a l'origen equival a les dades de l'entitat local.
- 5. NIF del productor, del posseïdor o del titular de l'autorització de la instal·lació de tractament.
- 6. Operació de tractament: s'ha d'indicar amb la codificació assignada en la inscripció al Registre de producció i gestió de residus.
- 7. En cas que en el moment d'emplenar la notificació prèvia de trasllats hi hagi diverses alternatives possibles respecte a la destinació final del residu, s'ha d'incorporar la informació de tres possibles destinacions com a màxim.